

บทขัตรีตนสูตร

ราชาโตะ วา โจรระโตะ วา มะนุสสะโตะ วา อะมะนุสสะโตะ วา อัคคิโตะ วา อุทะกะโตะ วา ปิ
สาจะโตะ วา ชาณุกะโตะ วา กัณฐะกะโตะ วา นักรัตตะโตะ วา ชะนะปะทะโรคะโตะ วา อะสัทธิมมะโตะ วา
อะสันทิฏฐิโตะ วา อะสัปปุริสะโตะ วา จัณณะหัตถิอัธสะมิคะโคณะกุกุระอะหิวิจฉิมะนิสัปะทีปิอัจจะ
ตะรัจจะสะกะระมะหิสะ ยักขะรักขะสาทีหิ นานา ภายะโตะ วา นานาโรคะโตะ วา นานาอุปัททะวะโตะ วา
อารักขัง คัณหันตุ ฯ

ปะณิธานะโตะ ปัญญาเย ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระมมียะ ทะสะ อุปะปาระมมียะ ทะสะ ปะระมัต
ตะปาระมมียะ ปัญญา มะหาปะริจจาเค ติสโส จะริยา ปัจฉิมัพพะเว คัพภาวกัณนัง ชาติง อะภินิกขะ
มะนัง ปะธานะจะริยัง โพธิปลลังเก มาระวิชะยัง สัพพะัญญุตะญาณัปะปะฏิเวธัง นะวะ โลกุตตะระธัมเม
ติ สัพเพปิเม พุทธะคะณ อาวัชชิต์วา เวสาเลีย ติสสุ ปาการันตะเรสุ ติยามะรัตติง ปะริตติง กะโรนโตะ
อายัสมา อานันนัตถะโร วิยะ การุญญะจิตติง อุปัญญาเปต์วา ฯ

โกฏิสะตะสะหัสเสสุ	จักกะวาเพสุ เทวะตา
ยัสสาณัมปะฎิคคัณหันติ	ยัญจะ เวสาลียัมปุเร
โรคามะนุสสะทพภิกขะ-	สัมภูตันทิวริธัมภะยัง
จิปะมะนัตตะระธาเปลิ	ปะริตตันตัมภะณามะ เท ฯ

คำแปล ขอเหล่าเทวดา จงรับคุ้มครองป้องกัน (ภัย) จากพระราชา โจร มนุษย์ อมนุษย์ ไฟ หรือจาก
น้ำ ปีศาจ หลักตอ ขวากหนาม นักฆัตร์(ร้าย) โรคในชนบท อสังกรรม สิ่งที่ไม่เห็น อสัตบุรุษ หรือจาก
ภัยต่างๆ (อันเกิด) ด้วยช้างดุ ม้าดุ เนื้อดุ วัวดุ สุนัขดุ งู แมงป่อง งูปืนแก้ว เสือเหลือง หมี เสือดาว หมู ควาย
ยักษ์ รากษส เป็นต้น หรือจากโรคต่างๆ หรือจากอุปัทวะต่างๆ

เราทั้งหลายจงตั้งจิตประกอบด้วยความกรุณาไว้ในสัตว์ทั้งหลาย แล้วสวดพระปริตต์นั้น
เช่นเดียวกับที่ท่านพระอานนทเถระได้รำลึกถึงพระพุทธคุณทั้งหลายของพระตถาคตเจ้าตั้งแต่ทรงปรารถนา
พระโพธิญาณมา ดังนี้ คือ ได้ทรงบำเพ็ญพระบารมี ๑๐ พระอุปัชฌาย์ ๑๐ พระปรมัตถบารมี ๑๐ ให้บริบูรณ์
ครบพระบารมี ๓๐ ทศ ทรงบำเพ็ญมหาบริจาต ๕ จริยา ๓ การเสด็จลงสู่พระ ะครรภในภพสุดท้าย ประสูติ
การเสด็จลงมาในมนุษยโลก การทรงบำเพ็ญความเพียร ทรงชนะมารและตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณ ณ
โพธิบัลลังก์ ทรงแสดงธรรมจักกัปปวัตตนสูตร และพระโลกุตตรธรรม ๘ แล้วทำพระปริตต์ทั้งคืนตลอด ๓
ยามในระหว่างกำแพง ๓ ชั้น ของนครเวสาลีณั้น เทวดาทั้งหลายในแสนโกฏิจักรวาล ยอมรับอาณัติของพระ
ปริตต์ได้ อนึ่ง พระปริตต์นี้ตรงกับภัย ๓ ประการ อันเกิดจากโรค จากอมนุษย์ และจากข้าวแห่ง ในนครเวสาลี
ได้อย่างรวดเร็ว เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตต์นั้นกันเถิด

รัตนสูตร (๒)

(ผู้สวดถึงรัตนสูตร ด้วยความเมตตากรุณาเพื่อหวังช่วยเหลือผู้อื่น ย่อมมีเหล่าเทวดาคู่มือคุ้มครองรักษา
ทั้งประธานพรให้มีความสวัสดิ มีชัยมงคลและพ้นจากอุปสรรคอันตรายต่างๆ)

ยานีระ ภูตานี สะมาคะตานี
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภาวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุนันตุ ภาสิตัง

ตัลมา ทิ ภูตา นิสาเมณะ สัพเพ
 เมตตัง กะโรละ มานุสสิยา ปะชาเย
 ทิวา จะ รัตโต จะ หารันติ เย พะลึง
 ตัลมา ทิ เน รักขะณะ อัมปะมัตตา ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อีระ วา หุรัง วา
 ลักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณัตถัง
 นะ โน สมะมัง อตถิ ตะถาคะเตนะ
 อัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณัตถัง
 ยะทังคะคา ลักยะมุณี สมะทิตโต
 นะ เตนะ รัมเมนะ สมะตถิ กิญจิ
 อัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยิ สัจจิง
 สมะธาณันนัตระริกัญญะมาหุ
 สมะธาธา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
 อัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุคคะลา อัญญะ สะตัง ปะสัณฐา
 จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ
 เต ทักขิณะยยา สุกะตัสสะ สาวะกา
 เอเตสุ ทินนานิ มะทูปะลาธา
 อัมปิ สัจเจ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปปะยุตตะ มะนะสา ทัพเพนะ
 นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
 เต ปัตติปัตตะ อะมะตัง วิคัยหะ
 ลัทธา มุธา นิพพุตติง ภูญชะมานา
 อัมปิ สัจเจ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยะถินทะซีโล ปะฐะวีง สีโต สिया
 จะตุพพิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
 ตะถูปะมัง สัมปุริสัง วะทามิ
 โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ
 อัมปิ สัจเจ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ

คัมภีระปัญญะนะ สุเทสิตานิ
 กิญาปิ เต โหนติ ภูสัปปะมัตตา
 นะ เต ภาวัง อัญญะมะมาทียันติ
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๑
 สหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทาเย
 ตัยัสสุ รัมมา ชะหิตา ภาวันติ
 สักกายะทิกุญ्ฐิ วิจิจฉิตัญจะ
 สิลัพพะตัง วาปี ยะทัตถิ กิญา
 จะตุหะปาเยหิ จะ วิปะมุตโต
 ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาดุง
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๑
 กิญาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะตัง
 กาเยนะ วาจาเยนะ เจตะสา วา
 อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะภุจจะทาเย
 อะภัพพะตา ทิกุญ्ฐะปะทัสสะ วุตตา
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๑
 วะนัปปะคุมเพ ยะธา ผุสสิตักเค
 คิมหะนะมาเส ปะฐะมัสสัมมิง คิมเห
 ตะถูปะมัง รัมมะวะรัง อะเทสะยิ
 นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ
 อิทัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๑
 วะโร ะรัญญู ะระโท ะราหะโร
 อะนุตตะโร รัมมะวะรัง อะเทสะยิ
 อิทัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๑
 ชีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
 วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวัสสัมมิง
 เต ชีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
 นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๑
 ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
 ภูมมานิ วา ยานีวะ อันตะลิกเข
 ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง

พุทธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข

ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง

ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข

ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง

สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

คำแปล (พระผู้มีพระภาคตรัสว่า) ภูตทั้งหลายผู้สิงสถิตอยู่บนภาคพื้น หรือผู้สิงสถิตอยู่ในอากาศ ที่มาประชุมกันอยู่ ณ ที่นี้ ขอให้ภูตทั้งปวงจงเป็นผู้มีใจดี และจงพึงภักดีโดยเคารพเถิด

เพราะฉะนั้นแล ภูตทั้งปวง ท่านจงใคร่ครวญ จงแผ่เมตตาต่อหมู่มนุษย์ด้วยเถิด มนุษย์เหล่านี้ใคร่ครวญเครื่องเช่นสรวงมาให้ ทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะเหตุนี้ขอท่านทั้งหลายอย่าประมาท จงรักษามนุษย์เหล่านั้น

ทรัพย์เครื่องปลื้มใจ หรือรัตนชาติที่ประณีตใด ๆ ที่มีในโลกนี้ ในโลกอื่น หรือในสวรรค์ ทรัพย์หรือรัตนชาติอื่น ๆ ที่เสมอด้วยตถาคต ไม่มี รัตนะคือพระพุทธเจ้านี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

พระศากยมุนีผู้มีพระทัยตั้งมั่น ทรงบรรลुरुธรรมได้อันเป็นที่สิ้นกิเลส ปราศจากราคะ เป็นอมตธรรมอันประณีต ไม่มีธรรมใด ๆ ที่เสมอด้วยธรรมนั้น รัตนะคือพระธรรมนี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ตรัสสรรเสริญสมาธิได้ว่าเป็นธรรมสะอาดตรัสถึงสมาธิได้ว่าเป็นผลโดยลำดับสมาธิอื่นที่เสมอด้วยสมาธินั้น ไม่มี รัตนะคือพระธรรมนี้เป็นรัตนะอันประณีตด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

บุคคล ๑๐๘ จำพวกที่สัตบุรุษสรรเสริญซึ่งจัดเป็นบุคคล ๔ คู่ เป็นสาวกของพระสุคต เป็นผู้ควรแก่ทักษิณา ทานที่เขาถวายในบุคคลเหล่านั้น มีผลมาก รัตนะคือพระสงฆ์นี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

บุคคลเหล่านี้ในศาสนาของพระโคตมพุทธเจ้าเป็นผู้ประกอบตนไว้ดี มีใจมั่นคง หมัดความห่วงใยบุคคลเหล่านั้นชื่อว่าบรรลอรหัตผล หยั่งถึงอมตนิพพาน รับรสความดับสนิทแบบได้เปล่า รัตนะคือพระสงฆ์นี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

สัตบุรุษใดพิจารณาเห็นแจ้งอริยสัจ เราเรียกสัตบุรุษนั้นว่า มีอุปมาเหมือนเสาเชือกที่ฝังลงดิน อันไม่หวั่นไหวเพราะลมที่พัดมาจากทิศทั้งสี่ รัตนะคือพระสงฆ์นี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

พระโสดาบันเหล่านี้ใคร่ครวญอริยสัจ ที่พระศาสดาผู้มีปัญญาลึกซึ้งแสดงแล้ว ถึงแม้ว่าพระโสดาบันเหล่านั้นจะประมาทไปบ้าง ท่านเหล่านั้นก็จะไม่ถ้อยกำเริบในภพที่ ๘ รัตนะคือพระสงฆ์นี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

พระโสดาบันนั้นละกรรม ๓ ประการ คือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา และสีลัพพตปรามาส พร้อมกับบรรลุโสดาปัตติมรรคได้แล้ว แม้จะมีกิเลสบางอย่างเหลืออยู่

พระโสดาบันนั้นพ้นแล้วจากอบายทั้งสี่ และจะไม่ทำอภิวาน ๖ รัตนะคือพระสงฆ์นี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสังัจจะนี้ ขอให้มีความสวัสดี

ถึงแม้ว่า พระโศดาบนั้นจะทำบาปกรรม ทางกาย ทางวาจา หรือทางใจไปบ้าง ท่านก็ไม่ปกปิดบาปกรรมนั้นไว้ เรากล่าวว่าผู้เห็นบทแล้ว ไม่อาจทำอย่างนั้นได้ รัตนะคือพระสงฆ์นี้เป็นรัตนอันประณีต ด้วยสัจจะนี้ ขอให้มีความสุข

พุ่มไม้งามในป่า ซึ่งมียอดดอกดอกบานสะพรั่ง ในต้นเดือนห้าแห่งคิมหันตฤดู งามอย่างยิ่ง ฉันทิ พระผู้มีพระภาคทรงแสดงธรรมอันประเสริฐ ที่ให้ถึงนิพพาน เพื่อประโยชน์อย่างยิ่ง ฉันทินั้น รัตนะคือ พระพุทธเจ้านี้เป็นรัตนอันประณีต ด้วยสัจจะนี้ ขอให้มีความสุข

พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ทรงรู้ธรรมอันประเสริฐ ทรงประธานธรรมอันประเสริฐ ทรงนำทางอันประเสริฐมาให้ ทรงเป็นผู้ยอดเยี่ยมกว่าใคร ๆ ได้ทรงแสดงธรรมอันประเสริฐไว้ รัตนะคือพระพุทธเจ้านี้เป็นรัตนอันประณีต ด้วยสัจจะนี้ ขอให้มีความสุข

พระชีนาสพเหล่าใดสิ้นภพเก่าแล้ว ไม่มีการเกิดใหม่ ทั้งมีจิตเปื้อนหายในภพที่จะเกิดต่อไป ท่านเหล่านั้นชื่อว่า มีพิชลินแล้ว ไม่มีฉันทะงอกขึ้น เป็นปราชญ์ ย่อมดับสนิทเหมือนประทีปดวงนี้ดับไป รัตนะคือพระสงฆ์นี้เป็นรัตนอันประณีต ด้วยสัจจะนี้ ขอให้มีความสุข

(ท้าวสักกะจอมเทพกราบทูลเป็นคาถา ดังนี้)

ภูตทั้งหลายผู้สิงสถิตอยู่บนภาคพื้น หรือผู้สิงสถิตอยู่ในอากาศ ที่มาประชุมกันอยู่ ณ ที่นี้ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอนอบน้อมพระตถาคตพุทธเจ้า ที่เทวดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอให้มีความสุข

ภูตทั้งหลายผู้สิงสถิตอยู่บนภาคพื้น หรือผู้สิงสถิตอยู่ในอากาศ ที่มาประชุมกันอยู่ ณ ที่นี้ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอนอบน้อมพระธรรมของพระตถาคต ที่เทวดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอให้มีความสุข

ภูตทั้งหลายผู้สิงสถิตอยู่บนภาคพื้น หรือผู้สิงสถิตอยู่ในอากาศ ที่มาประชุมกันอยู่ ณ ที่นี้ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอนอบน้อมพระสงฆ์ของพระตถาคต ที่เทวดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอให้มีความสุข

(พระผู้มีพระภาคตรัสพระคาถานี้แก่ภิกษุทั้งหลายดังนี้) ถ้าเห็นว่าจะได้สุขอันยิ่งใหญ่ ด้วยการเสวยสละสุขอันเล็กน้อย นักปราชญ์พึงเสวยสละสุขอันเล็กน้อย เพื่อเห็นแก่สุขอันยิ่งใหญ่